

מסורת הש"ס

(א) [יג'טון כד:]; (ב) [סס]; (ג) [סנהדרין לד:]; (ד) [ג'י ר"ף ור"ש רבא]; (ה) [למקט ע"ג]; (ו) [למקט קד:]; (ז) [קדושין טו:]; (ח) [ע"י מוס' סוטה לג:]; (ט) [ד"ה ור"י וכו' ס"ל ל"י יהודה דקריאה מעבד ופליג אמתי' דהכא וס"ל דלא נמקלו ר"א ור"ע בדבר וכו']; (י) [ג'ל' אלעזר]; (יא) [ע"ג]; (יב) [שבת נ"א]; (יג) [קדושין עג:]; (יד) [ע"י מוס' זמנים קטו:]; (טו) [ד"ה וז' וכו' רבי ישמעאל בן אלישע היה כותב פסולת דר"ש];

תורה אור השלם

1. ונגשה ויבמהו אליו לעיני הדיקנים ויחליצה נעלו מעל רגלו ויקרה בקניו וענתה ואמרה כהן יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אבותיו: דברים כה טו (ד) ויקח ויתן הבחן מרם האשים ויתן הבחן על תנור ואל הבשור ויקננית ויעל בן ידו ויקננית ויעל בן רגלו ויקננית: ויקרא יד יד והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל הפתוחה וקרעו אדניו את אוננו כפרצע ויעבדו לעלם: שמות כא ו

גליון הש"ס

ר"ש ר"ח און און וכו' דמוצור עני מותר. עיני לעיל דף ע"ג כרטי' ד"ה ושמינין לה ל"י אלעזר וכו': ר"ש ר"ח וכו' וכו' מופנה וכו' לפרין והשיבין. שנת קלא ע"ה ולעני ע"ג:

הגהות הב"ח

(א) ג'י מי קפיד עליה בי דינא: (ב) שם והספור (ואמר רב יוסף וכו' כחמוס הווג) תלמי' וכו' ס"ח און זה: (ג) תוס' ד"ה סנדל וכו' דלכתחילה לא יטול: (ד) ד"ה אמר וכו' וכו' ישמעאל בן רבי יוסי כפוף ויחזק לפני רבי היה ויחזק שמת:

מוסף רש"י

הלצה בשנים. כשרים, או בשלשה בנמצא אחד מהן קרוב או פסול. דלדע הווי לכו שנים (קדושין ק"ד). אין הלכה כאותו הווג. אלף כתיב' דעני שלשה (קדושין ק"ה). ונאמר להלן און. בתורה עני, שכל הפרשה לדרשה, שרי נאמרה לעמה בתורה עשיר והכפולה והמי' אחרת. נמנמות (שד"ח טו).

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות. קד.

עין משפט גר מצוה

בז א מ"י פ"ד מהלכות יבום הלכה טו סמג עשין כב טו"ש"ע א"ה"ע סימון קטט סעיף ו ובסדר חליצה סעיף יא ובפירוט סדר חליצה סעיף יט ע"י מ"י: מ"ב ב מ"י שם הלכה ח טו"ש"ע שם כה"ל חליצה סעיף כב ובפירוט סדר חליצה סעיף נה: מ"ג ג מ"י פ"ג מה"ל עבדים הלכה ט: ג ד מ"י פ"ד מה"ל ממוכרי כפרה הלכה ב: מ"ד ה מ"י פ"ח מה"ל טומאת נדעת הלכה א סמג עשין ילו: מ"ה ו מ"י פ"ד מהלכות יבום הלכה יב סמג עשין כב טו"ש"ע א"ה"ע סימון קטט סעיף מג: מ"ו ז מ"י שם הלכה יא סמג שם: מ"ז ח מ"י שם הלכה יב סמג שם טו"ש"ע שם:

ושל עיר הנדחה. נמי לשריפה קיימא: ושל זקן העשוי לכבודו. לתכריכי מיתה הואיל ולא להילוכא עביד לאו נעל הוא: דזי דינא נמי. סנדל שהיה לז"ד ומיוחד לחליצה: לנגעים. כל ריב וכל נגע (דברים כה) מה נגעים ראיימת ציוס דכתיב (ויקרא יג) וציוס הראות

מבטל עדיין וכן פי' צפ' ראוהו ז"ד (ד"ה כה). גבי שופר של עבודת כוכבים לא יתקע ואם תקע ילא ותימה דלמרי' צסוף פרק כסוי הדס (חולין פט. ושם) שופר של עבודת כוכבים לא יתקע צו ואם תקע לא ילא ומפרש התם משום דעבודת כוכבים כמותי מכתת שיעוריה וי"ל דהתם בעבודת כוכבים

ושל עיר הנדחת ושל זקן העשוי לכבודו לא תחלוץ ואם חלצה חליצתה פסולה א"ל רבינא לרב אשי מאי שנא זקן העשוי לכבודו דלאו להילוכא עביד דבי דינא נמי לאו להילוכא עביד א"ל אילו מסגי ביה שלוחא דבי דינא מי קפיד עליה (ב) דיינא: **מתני'** חליצה (ב) בלילה חליצתה כשרה ורבי אלעזר אפוסל (ב) בשמאל חליצתה פסולה ור' אלעזר מכשיר: **גמ'** לימא בהא קמפילגי דמר סבר (ב) מקשינין ריבים לנגעים ומר סבר לא מקשינין ריבים לנגעים לא דכ"ע לא מקשינין ריבים לנגעים דאי מקשינין אפילו גמר דין בלילה נמי לא והכא בהא קמפילגי מר סבר חליצה כתחלת דין דמיא ומר סבר חליצה כגמר דין דמיא (ב) רבה בר חייה קטוספאה עבד עובדא במוק וביחודי ובלילה אמר שמואל כמה רב גובריה דעביד ביחודאיה מאי קשיא אי מוק סתמא תניא אי לילה סתמא תניא אלא יחודי קא קשיא ליה היכי עביד ביחודי דיחודאיה קתני לה דתנן (ב) חליצה בשנים או בשלשה ונמצא אחד מהן קרוב או פסול חליצתה פסולה ור"ש ורבי יוחנן הסנהדרל מכשירים ומעשה באחד שחלץ בינו לבניה בבית האסורים ובא מעשה לפני ר"ע והכשיר (ב) (ו) ואמר רב יוסף בר מניומי (אמר רב נחמן) אין הלכה באותו הווג ואב"א כוליהו נמי יחידאיה קתני להו דתניא א"ר ישמעאל בר' יוסי אני ראיתי את רבי ישמעאל בן אלישע שחלץ במוק ביחודי ובלילה: בשמאל חליצתה כו': מ"ט דרבנן אמר עולא ילפינן רגל רגל ממוצורע מזה להלן דימין אף כאן דימין ורבי אלעזר לא יליף רגל רגל ממוצורע והתניא ר"א אומר (ב) מניין לרציעה שהיא באזן הימנית נאמר כאן (א) ואמר להלן דימין אף כאן ימין אמר רב יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן מוחלפת השיטה רבא אמר לעולם לא תיפוך און און מופני רגל רגל לא מופני וכי לא מופני מאי פירכא איכא איכא למיפוך מזה למצורע שכן טעון עץ ארו ואזוב ושני תולעת: **מתני'** חליצה ורקקה (ב) אבל לא קראה חליצה כשרה יקראה ורקקה אבל לא חליצה חליצתה פסולה חליצה וקראה אבל לא רקקה רבי (ב) אלעזר אומר חליצתה פסולה ר"ע אומר חליצתה כשרה

כדלמך צפרק כל הללמיס (שם דף מ"ג). גזירה דלמך מגזיה לה והדר מבטל לה וי"ל כגון שהגביה השופר והסנדל על מנת שלא לקנותו דהא תנן (לעיל דף ק"ה). צמנעל שאינו שלו חליצתה כשירה ולולב איירי ציו"ט שני ובסוכה הוה מני לשנויי דאיירי ציו"ט ראשון ולא הוה צריך לאוקומי באשרה דמשה אלף משום דקתני אשה דומיא דעיר הגדחת דלפילו ציו"ט שני והא דנקט צמנעל של תקרובת עבודת כוכבים חליצתה פסולה הוה מני למנקט סנדל עבודת כוכבים של ישראל אלף ימחא ליה למנקט כוליה מילתא בעבודת כוכבים של עובד כוכבים ור"ת מפרש דכולהו בעבודת כוכבים דעובד כוכבים והכא לאחר ציטול והתם קודם ציטול ולאחר ציטול נמי לכתחלה לא יתקע ולא יחלוץ דמאיס לענין מזהו לפי שהיה עליו שם עבודת כוכבים אפילו אם תמלא לומר דשרי לכסות בעפר של עבודת כוכבים לכתחילה כמו צל עיר הגדחת לא דמיא כסוי לחליצה דלענין כסוי לא חיישי' למיאוס והא דמשי צסוכה ממני' באשרה דמשה ולא משי דעובד כוכבים וקודם צטול משום דלפילו נקץ לולב מן הדקל מבטל והא דקתני צסוף פ' כסוי הדס (חולין דף פט. ושם) לולב של עבודת כוכבים אם נטל לא ילא איירי שהלולב צמנו (של)

עבודת כוכבים אצל לולב של אשרה משמע שנלקט מן האשרה והכי הו' מני למנקט צמנוך דלס חלצה קודם צטול פסול וליפלוגי צל עבודת כוכבים עזמה אלף אגב אורחיה אתא לאשמעינן דתקרובת עבודת כוכבים אינה צטולה עולמית ואם תאמר כיון דבצטולה איירי רבא מני קמבעיא ליה לר"ל צפרק כל הללמיס (ע"ז מו). דקל של עבודת כוכבים שצטלו לולבו מהו למנוה תפשוט מדרבא דסוכה (א) לכתחלה לא יטול ואם נטל ילא וי"ל דרבא פשיטא ליה ולריש לקיש מיבעיא ליה אע"ג דפשיט ליה התם מר' יוחנן רביה מכל מקום מדרבא לא צעי למפשט: **מ"ר** סבר חליצה בתחלת דין דמיא. לך פסולה וצירושלמי צפרק אחד דיני ממונות גרסינן מנין שדינן ציוס וגומרים צלילה שנאמר ופשוטו את העם בכל עת ופריך אית קרא לשעבר אלף מנין שאם טעו ודנו צלילה שדינן דין ת"ל ופשוטו את העם בכל עת וגו' דומה שהוה טעות ועוד דלא פריך ספיר אגומרינן צלילה ואית קרא לשעבר אלף גרסינן איפכא מנין טעו ודנו צלילה שדינן דין שנאמר ופשוטו את העם בכל עת ואית קרא לשעבר אלף מנין שגומרינן צלילה וכו' וגמרא שלנו (סנהדרין דף לד:) מוקי נמי האי קרא לגומרינן צלילה והרבה דברים יש צירושלמי שצריך להפסם: **א"י** מוק סתמא תניא. הוה מני למיפוך אימור דלמרי רבנן צדיעבד לכתחלה מן אמור אלף פריך אדשמואל שלה הקפיד אלף על מה שעשה כיחידאיה ומסיק כרזי ישמעאל בן אלישע והוה עשה כן לכתחלה: **אמר** רבי ישמעאל בן רבי יוסי אני ראיתי את רבי ישמעאל בן אלישע. כך תמוז צספרים וקשיא לר"י און יתכן שראה רבי ישמעאל בן רבי יוסי את רבי ישמעאל בן אלישע שנהרג קודם רבי עקיבא ורבי ישמעאל (ב) כפוף ויושב לפני רבי יוסי שמת ר"ע נולד רבי (ב) ומיהו און למחוק הספרים צציל כך כי מה צכך שרבי ישמעאל צרבי יוסי היה כפוף ויושב לפני רבי כי גם רבי יוסי אציו אילו היה קיים היה כפוף ויושב לפני רבי ולמאי דפירש ר"י דתרי רבי ישמעאל בן אלישע הוה אחי שפיר דלותו שנהרג היה זקנו של אותו רבי ישמעאל בן אלישע שראוהו רבי ישמעאל בן רבי יוסי דאפשר שהיה הרבה אחר רבי עקיבא (א) והא